

Mál nr. 177/2021

M og
V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A.**Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns af völdum aftanákeysrslu.****Gögn.**

Málskot, móttakið 5.5.2021, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 21.5.2021, ásamt fylgigögnum.

Bréf M, dags. 7.9.2021, ásamt fylgigögnum.

Athugasemdir V, dags. 9.9.2021.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 9.9.2021.

Málsatvik.

Hinn 21. janúar 2018 var bifreiðinni A ekið aftan á bifreið sem M ók og var kyrrstæð á gatnamótum Jaðarsels og Seljabrautar í Reykjavík. Um miðjan febrúar sama ár leitaði M til B, heilsunuddara, styrktar- og einkaþjálfara, vegna verkja í hálsi og herðum. Mun M hafi verið í meðferð hjá B fram í apríl sama ár. Samkvæmt vottorði D, kiropraktors, dags. 13. apríl 2021, leitaði M til D, í ágúst 2018 vegna verks og stífleika sérstaklega í hálsi og einnig í brjóstbaki. Var M í meðferð hjá D í sex skipti á árinu 2018 og mun meðferð hafa verið haldið áfram til þess dags er vottorðið var ritað.

M mun hafa leitað til E, heimilislæknis á heilsugæslustöð, og samkvæmt vottorði E, dags. 2. janúar 2020, leitaði M til hans 20. desember 2018 vegna tognunarástands eftir aftanákeysrslu í janúar á sama ári. Verkir væru í aðlægum vöðvum að hálsi og efri hluta „thorax“. Hreyfigeta í hálsi væri skert um 45 gráður, bæði til hægri og vinstri, en hann náði að snerta höku við bringu. Hann væri alltaf verkjaður og orðinn stirður og skert hreyfing. Hann hafi farið til kiropraktors en væri einungis betri í stutta stund. Hann ynni við tölvu allan daginn og væri verkjaður. M hafði símasamband við E í janúar og mars 2019 vegna einkenna sem hann rakti til aftanákeysrslunnar. Hann kom svo aftur til skoðunar hjá E 28. mars 2018 vegna verks aftan í hnacka og skertra hreyfinga í hálsi. Í fyrrgreindu vottorði segir í tengslum við þessa komu að M hafi eitthvað þurft að skerða vinnuframlag en reyni að klára.

Í mars 2019 leitaði M til F bæklunarskurðlæknis og mun einnig hafa komið í svonefnda lokaskoðun hjá læknum í september sama ár. Í læknisvottorði F, dags. 19. september 2019, segir í ályktarorðum m.a. að þrátt fyrir ýmis konar meðferð hafi hann enn, tveimur árum eftir árekssturinn, einkenni sem há honum í daglegu lífi og geri það að verkum að hann eigi í erfiðleikum með mörg störf. Enn fremur hafi afleiðingar slyssins haft áhrif á frítíma hans og svefn. Taldi læknirinn að M gæti þurft á sjúkrahúsfun að halda í framtíðinni, að minnsta kosti annað veifið.

Undir rekstri málsins fyrir úrskurðarnefnd var af hálfu M aflað matsgerðar varðandi þær afleiðingar sem M búi við af völdum umferðarslyssins 28. janúar 2018. Matsgerðin, dags. 25. ágúst 2021, var unnin af G lækni og H lögmanni. Í samantektar- og álitskafla matsgerðarinnar segir m.a. að talsverðar skemmdir hafi orðið á báðum bifreiðum sem hlut áttu að máli. Fljótlega eftir slysið hafi farið að bera á óþægindum frá hálsi og efri hluta mjólbaks og hafi M leitað til heilsunuddara um miðjan febrúar 2018 og verið í meðferð hjá honum í nokkur skipti án mikils árangurs. Hann hafi því einnig leitað til hnykkjara og stundað þessar meðferðir á víxl meira og minna frá slysinu auk þess sem hann hafi tekið bólgueyðandi- og verkjastillandi lyf og reynt að þjálfast sig eftir megni samkvæmt leiðbeiningum meðferðaraðila. Fyrir slysið hafi hann ekki gengist undir meðferð hjá heilsunuddara eða hnykkjara eða öðrum meðferðaraðilum. M hafi ekki sögu um fyrri slys eða alvarlega sjúkdóma og eftir umrætt slys hafi hann reynt að harka af sér og haldið áfram störfum í þeirri trú að einkennin myndu rjátlast af honum sem þau hafi ekki gert. Eftir slysið sé hann með þrálát óþægindi einkum frá hálsþrygg sem há honum í daglegu lífi sem skerði starfsgetu hans og almenna vellíðan að einhverju leyti. Töldu matsmenn ljóst af gögnum málsins að M, sem hafi verið hraustur og einkennalaus fyrir slysið, hafi í slysinu hlotið hnykk á líkamann sem hafi leitt til tognunareinkenna frá hálsi og einnig frá brjósthrygg en þau síðarnefndu gengið til baka. Þá töldu þeir meiri líkur en minni að orsakasambengi sé á milli núverandi einkenna M og umferðarslyssins. Var mat þeirra að M byggi við 8 stiga varanlegan miska og 4% varanlega örorku af völdum slyssins.

M hefur krafist V bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu A. V hefur hafnað bótaskyldu. Kveður V að samkvæmt dómaframkvæmd sé talið grundvallarskilyrði þess að orskatengsl teljist sönnuð milli slyss og einkenna að fyrir liggja skjalfest læknisfræðileg staðfesting á áverka frá því skömmu eftir slys, sérstaklega þegar um er að ræða almenn einkenni sem allir geti þjást af óháð slysi eins og hér sé staðan. Staðfesting heilsunuddara og einkaþjálfara geti almennt séð ekki jafngilt skráningu í sjúkraskrá

og greiningu læknis eða annars heilbrigðisstarfsmanns. Niðurstaða fyrirliggjandi matsgerðar virðist fyrst og fremst byggja á því að M eigi ekki skráðar komur til læknis vegna stoðkerfiseinkenna. Það sé algeng rökvilla í matsfræðum að ætla allt sem gerist eftir slys verði rakið til slyssins. Staðreyndin sé sú að meiri hluti vinnandi fólks þjáist af vöðvabólgu í hálsi og herðum óháð slysi og ekki síst fólk sem sinnir skrifstofuvinnu líkt og M. Niðurstöðu matsgerðarinnar sé því hafnað.

Álit.

Fyrir liggur að M leitaði til B um miðjan febrúar 2018 eða rétt rúmum hálfum mánuði eftir áreksturinn. Af gögnum málsins má ráða að einhver kunningssskapur kunni að hafa verið á milli M og B. Hvað sem því líður og jafnvel þótt B teljist ekki til heilbrigðisstarfsmanna verður að telja nægilega í ljós leitt að á því tímamarki sem M leitaði til B hafi hann haft einkenni frá hálsi og brjóstþrygg sem hann kvað hafa komið fram við slysið og þetta hafi verið sömu einkenni sem hann var með þegar hann leitaði til hnykkjara í ágúst sama ár. Í málinu liggur fyrir matsgerð sem unnin er af einum lækni og einum lögmanni. Í matsgerðinni er sjúkdóms- og meðferðarferill M rakinn. Líkt og áður getur er niðurstaða matsmanna að meiri líkur en minni séu á því að einkenni þau sem M býr við megi rekja til umferðarslyssins 28. janúar 2018 og að einhverju leyti sé um varanleg einkenni að ræða. Engin læknisfræðileg gögn liggja fyrir, svo sem skoðunar- eða álitsgerð, sem með einhverju móti draga þessar niðurstöður matgerðarinnar í efa. Við svo búið eru ekki fyrir hendi nægilegar forsendur til að ganga fram hjá þeirri niðurstöðu fyrirliggjandi matsgerðar að M búi við varanleg einkenni af völdum slyssins þótt engin afstaða sé að öðru leyti tekin til þess hvert sé umfang hinna varanlegu einkenna. Samkvæmt þessu telst M hafa orðið fyrir líkamstjóni sem er bótaskylt úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum fyrir líkamstjón úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar A hjá V.

Reykjavík, 5. október 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.